หัวข้อวิทยานิพนธ์ การลดวันต้องโทษจำคุก: ศึกษาเปรียบเทียบในระบบกฎหมายไทยกับฝรั่งเศส
ชื่อผู้เขียน ดาริน ทุเรียนงาม
อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต
สาขาวิชา นิติศาสตร์
ปีการศึกษา 2555

บทคัดย่อ

ขั้นตอนในการดำเนินกระบวนพิจารณาลดวันต้องโทษนั้น ในฐานะที่เป็นกระบวนการในระบบงานยุติธรรมทางอาญา ควรจะเปิดให้มีการตรวจสอบ (Review) ดุลพินิจไม่ว่าจะเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการวินิจฉัยลดวันต้องลงโทษ หรือเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ผู้เสนอความเห็นตามปกติขั้นตอน ในการดำเนินงานของการลดวันต้องโทษในปัจจุบัน จะเป็นขั้นตอนของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารที่มีการตรวจสอบกันเองจากเจ้าหน้าที่ของเรือนจำเสนอสู่เรือนจำ และจากเรือนจำสู่กรมราชทัณฑ์ แต่ไม่มีกฎหมาย เปิดโอกาสให้มีการคุ้มครองผู้ต้องขังในอันที่จะมีสิทธิร้องขอให้มีการตรวจสอบความชอบธรรมในการทำความเห็น หรือการใช้ดุลพินิจในการลดวันต้องโทษ แม้จะมีข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง กับข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องของสหประชาชาติ บัญญัติไว้ในข้อ 36 (3) ว่า “ผู้ต้องขังทุกคนพึงได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำร้องขอ หรือร้องทุกข์ไปยังผู้บริหารงานราชทัณฑ์ส่วนกลาง เจ้าหน้าที่ตุลาการหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เหมาะสมตามสายงาน โดยไม่ต้องมีการตรวจข้อความ แต่ควรให้ถูกต้องตามแบบที่กำหนด” แต่ก็ไม่มีการนำมาใช้เท่าที่ควร ดังนั้นหากมีการระบุในขั้นตอนของการลดวันต้องโทษให้นำเสนอกระบวนการลดวันต้องโทษในบางส่วนสู่ศาลได้ การลดวันต้องโทษของกรมราชทัณฑ์จะเป็นกระบวนการ ที่ไม่ถูกมองอย่างระแวงว่าขึ้นอยู่กับดุลพินิจของฝ่ายบริหารแต่เพียงฝ่ายเดียว และทำให้ข้อครหาในเรื่องการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจหมดไปเพราะจะมีการตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินงานจากองค์กรซึ่งมีความเป็นอิสระคือศาล ระบบการลดวันต้องโทษของประเทศไทยจะกระทำด้วยความรอบคอบและเป็นธรรม ทั้งยังสามารถสร้างความเชื่อมั่นได้มากยิ่งขึ้น

Thesis Title	Imprisonment Reduction: A Comparative Study of Thailand and France Legislations
Author	Darin Thurianngam
Thesis Advisor	Professor Dr.Udom Rathamarit
Department	Laws
Academic year	2012

ABSTRACT

The process of imprisonment reduction that has deemed as a process of criminal justice system should be opened for a review and the review should be conducted for discretions delivered both by imprisonment reduction committees and correctional officers who ordinarily present their reports to their directors. At present, in Thailand, a review of the process of imprisonment reduction will be finalized within prison administration. That is to say, the process will be initiated by a report from a correctional officer before it is submitted to the Executive Director of a prison and the Director General of the Department of Corrections for a final review and decision respectively. However, according to the aforementioned steps, there are no provisions under Thai laws providing any opportunity given to a prisoner who seeks a protection and desire to make a complaint against the decision or discretion which is unfair. Although, there are several United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners and guidelines on relevant matters as provided in Article 36 (3) that " Every prisoner shall be allowed to make a request or complaint, without censorship as to substance but in proper form, to the central prison administration, the judicial authority or other proper authorities through approved channels", they still have not been sufficiently followed by the officials. Therefore, if there was any provision under Thai legislation specified that the imprisonment reduction process shall, at least, be partly reviewed by the Court, the imprisonment reduction granted by the Department of Corrections would not be a process seemed suspicious in the sense that the discretion can depend only on prison administration and the criticisms over the delivery of prejudiced discretion would be disappeared because the process was reviewed by the independent entity, that is the Court of Justice. On top of that, the system of imprisonment

reduction in Thailand would be carefully and fairly proceeded and finally could establish more reliance.